

Denna tyska socialism, som tog sina klumpiga skolövningar så högtidligt, förlorade efterhand sin pedantiska oskuld. Den tjänade snart de tyska absolutistiska regeringarna med deras följe av präster, skolmästare, junkrar och byråkrater som lämplig fågelskrämma mot den hotfullt uppåtsträvande bourgeoisien. Och den företrädde ett direkt reaktionärt intresse, det tyska småborgardömet synpunkter. Den proklamerar den tyska nationen som normal-nationen och den tyske kälkborgaren som normal-människan. Den gav varje låghet av denne en förborgad, högre, "socialistisk" betydelse. Den drog den sista konsekvensen, då den direkt uppträdde mot kommunismens "rätt förstörande" riktning och förkunnade sin opartiska upphöjdhet över alla klasstrider*).

2) Den konservativa eller bourgeois-socialismen.

En del av bourgeoisien önskar avhjälpa de sociala missförhållandena för att betrygga det borgerliga samhällets bestånd.

Hit höra: nationalekonomer, filantroper, humanitetsivrare, sådana som sträva att "förbättra den arbetande klassens läge", välgörenhetsordnare, djurskyddsvänner, stiftare av måttlighetsföreningar, småreformatorer av alla upptänkliga slag. Och denna bourgeois-socialism har även blivit utarbetad till hela systemer.

Som exempel anföra vi *Proudhons* "Eländets filosofi".

En socialistisk bourgeois vill bibehålla livsvillkoren för det moderna samhället, men utan de nödvändigt därav följande striderna och farorna. De vilja det bestående samhället med avdrag av dess revolutionerande och upplösande element. De vilja en bourgeois utan ett proletariat.

Herrar storborgare föreställa sig naturligtvis den värld, vari de härska, som den bästa möjliga. Bourgeois-socialismen

---

*) Revolutionsstormarna 1848 ha sopat bort hela denna lumpna riktning och betagit dess representanter all lust att vidare göra i socialism.